

Tárgyak:	Laposhasú acsa hím - Libellula depressa 2
Intézmény:	Rippl-Rónai Múzeum Fő u. 101. 7400 Kaposvár 20/287-9323 titkarsag@smmi.hu
Gyűjtemények:	RRM_TT_DF_Természettudományi Digitális Fényképgyűjtemény
Leltári szám:	RRM_TT_DF_3209

Leírás

Magyarországon nagyjából 90 szitakötő-faj fordul elő. 2 fő csoportjuk a kis- és a nagyszitakötők. A nagyszitakötők közé tartozó laposacsák családjának 22 faja fordul elő nálunk.

A laposhasú acsa (újabb magyar nevén széles laposacsa) főként álló-, ritkábban lassan áramló vizekben, mocsarakban, csatornában, erdei kisvizekben fejlődik, kedveli a náddal és egyéb vízinövényekkel sűrűn benőtt szegélynövényzetet. Bár országszerte elterjedt, sehol sem tömeges, de általában gyakori fajnak számít: egyesével akárhol felbukkanhat. Veszélyeztető tényezőként hat a faj állományaira élőhelyeinek eltűnése, kiszáradása, átalakítása. Felülről lapított potroha, szárnytöveinek kiterjedt sötétbarna foltjai megkülönböztetik minden más hazai szitakötőfajtól. A hímek világoskék, a nőstények sárgásbarna színezetűek.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Digitális

Méretek:

350 dpi, 3648 x 2736 pixel, jpg

Események

Felvétel	mikor	2020. május 03.
készítése	ki	Schmidt Péter
	hol	Pusztakovácsi

Kulcsszavak

- Szitakötők
- egyenlőtlen szárnyú szitakötők